בס"ד

(2) דוגמה כי מושתת על-כך שישנן מאות אינקוויזיטוריות שהתפתחו בשנים האחרונות:

(א) תקנה 214ו: נימוקים שלא פורטו - ביהמ"ש בבואו להחליט בערעור לא יהיה מוגבל לנימוקי הערעור
שפורטו בכתב הערעור או שנטענו בבית המשפט - בפרשת [illegible] נחלקו השופטים עד כמה יכול השופט להתערב -
השופט [illegible] שנימק על חסרוני השיטה האדברסרית היה סבור שאל לו לשופט להתערב - שיטה אדבר' קיצונית (כמובן
שהיא נתמכת בכך שבעצם שיטת המשפט הנהוגה במשפט האזרחי מאפיינת אותנו ואין לסטות ממנה. לעומתו סבור
השופט ברנזון שיש לראות באין זה התערבות של השופט שתבוא לידי בירור האמת והצדק. השופט ויתקון הולך בדרך
ביניים שבה מצדד גם דר' יובל סיני - שיטה אדברסרית מתונה - הבסיס של השיטה כמובן אדבר' אך על השופט
להתערב בעובדות - אלא כאשר העובדות ברורות והשופט רק מעלה טענה משפטית אחת שהצדדים לא שם לב אליה
הדבר מבורך בעיני.

(ב) הליך קדם משפט - ס' 140-150 - על השופט לדון במשפט בעניינים: (1) שלב הטיעונים (2) קדם משפט (3) ראיות (4) כו'
לשופט אחריות מתבצעת הרשות להתערב בכל מה שנוגע לטיעונים ולראיות אולם בשלב קדם המשפט השופט פועל כאדמיניסטרטור
שהינו מאוד פעיל - הוא עושה כל דבר שביכולתו בכדי להבהיר את העלות כמה שיותר ולייעל את המשפט. כמו כן
עליו לנסות לבדוק דרכים אלטרנטיביות לפתרון הסכסוך (פשרה, בוררות וגישור - כאשר הפשרה והבוררות יותר פעילים [illegible]
[illegible] על כן השופט צריך להבחין בין כתבי בתא"ש ולפעול
הכשר שנעשה ע"י [illegible]) - השופט הוא אקטיבי הינו מתערב - [illegible] של קדם משפט. בנוסף על השופט
לדאוג לתיקון כתבי הטענות אם יש צורך. לבדוק אם יש לאחות התביעה של הנ"ל, סעדים זמניים וכו'.
יש לציין שישנה מגמה שינוי שלילית לדעת דר' סיני לפיה השופטים "נרתעים" להתערב ולפעול בצורה רצינית ומגמה
זו לדעתי לא מסבירה זאת ונאמר במאמר בשיטה מההרהור של שיטת משפט אדברסרית.

(ג) סמכות השופט לזמן עדים - אמנם בפסק"ד אין אפשרות לזמן עד שאינו נמצא ברשות בעל דין ולא נקרא לעדות
ע"י מי מהצדדים (בניגוד לעבר) אולם לפי דין השופט יכול בכל זמן שיתבקש להציג בעצמו שאלות לעד שנקרא על הדוכן
או לקחת לו עד לדוכן - אם כבר העיד (על תקנה 166) בנוסף יש בסמכותו של השופט לדרוש מכל הנוכח בין כותלי ביהמ"ש
להעיד או להראות מסמך המצוי בידו - וזאת גם אם לא נמצא בכלל בבית המשפט. (על תקנה 167). כאשר השופט יכול
להתערב במהלך המשפט - כאן מאפיין אינקוויזיטורי (אמנם יש האומרים "פיקון" כלפיו בכך שכאשר הוא לא יכול
להביא עד "נחות כך" כלי שנמצא באולם או כלי שנקרא ע"י מי מהצדדים)

(ד) כמקובל בשיטה אדבר' קיימת הבחנה ברורה בין שלב הטיעונים והראיות - הרעיון הוא שאנו מעודדים את התחרות בין הצדדים
ומה לנהוג לפי "מיקסום" של כל צד, כאשר שכל צד יכול להביא ראיות והוכחות ולכן אנו מחייבים לבקר בשלב הטענות (כאן
רעיון כלי מיקוד לו הצדק ואינו נובל לפי המשפט העברי - שם גם אם אחד דורש משהו חסר לו [illegible]) כדי להדריך
את הצד השני להביא ראיות חדשות וכו'. אולם ישנה מגמה אינקוויזיטורית שבאה לידי ביטוי בתקנה 72 (ב) - נלקחה
אין להזכיר כאשר ומתו בכל דין טענות עובדתיות חדשות (אלא אם הצדדים הגישו כי העובדות הנוספות אינן ידועות לו)

כאמור אזי לעקוב בזמנות חלופות ספקולציה, ולא רק את הדברים כמות שלא יודעים לשמן. ומאחר שספקולציה ניתן
לדיון לגמרי שכן נעשים רק - זה החוק הדבר אמור - יש צורך לתור אחר [illegible]

(ה) "הדהירינציה" - [illegible] של הכתוב ~~[illegible]~~ שעניינו לשמש "הנחות" כנגד החוק "משחקים בקלפים פתוחים" - ~~[illegible]~~
לא רק שמור נשקר (ראה ס' קודם בתשובה) אלא יש לשות כמה שיותר - חקיקה 84 - יש לבוש כל לאור לסתור וכל
סתירה מבחינה. בנוסף יש נבול לבחור התכליתי את כל הסימנים הרלבנטיים - לא חקיקה 27. יתרה מזו יש החלה
של עקרון חול על חקיקות הסבה - וודאי שהוא עקרון שנועד שלא אדברסריה - במקום שהרבים יתווכחו ויתמגעו עליהם
"לבעות" לזה הצד והנגלות סבנות הצד והפרות (~~[illegible]~~ [illegible] פס"ד אורה נ' שמור (שלא דיבר [illegible] של חול אלא
עקרון כמה אלה השיחה החתונה [illegible]) על המגבל לעכביר את העובדה שחתם על נחב ויתור עם לעזין שבשלה
נות הבכור - וחמור לי לתבוע סימה של העסוקה בבלט - יש הבחנות של פרדי שוגג הן זה פס"ד כבס אין של
החוא תוגל בבל/ כעלה והלכה לא אריך מקודם בקנם).

---

(1) כבל ניתן לומר שניתן [illegible] [illegible] [illegible] - אחת השאלות לבחון [illegible] בלתי [illegible] שונות)
תשובות נבחן שלטון החוק, בפיות של התשובה, שהדיה שהחמות בנך. צעדים לקטים ל"מריאת" הדין ונדמה. אולם כיום בקשר אור
הוי "מקלים" את נגות הצד לתרגמות ולכן במקרים רבות ניתן לראות שדורים שנקבורים בשאלת הסימנות מוקדים ויש
נטיה להתמקד פחות בשאלת הסיבות. ניתן לראות זאת בכמה מקרים (יש לציין ~~[illegible]~~ שישה חריגים: נמצא פס"ד סינה אמיר [במקרי
שעתה] שקבע שבהגה אין סמכות של הוראות כך אם יהדדים הסכמו - פס"ד זה ניתן לאחרונה, אבל הוא לא מייצג מגמה
אלא חריג) ושיש עמם העומדת שחקוה ויצאת את בשנת 1994 שבעקבה נוצר לסדר את התואם השיפוטית רק של יזם
בעיות של סמכות: ויצאת אור הנוגע לתחום ההסדר אשר רק: (1) דרגה הגבוהה (שיורית) שמחולקת למדורים שונים - משפחה, אזרחי וכו'
(2) דרגות שרור - ~~[illegible]~~ שעיקרה לערער ודנה גם במקרים בלכה בשים ובעניינים מנהליים (היקב) חוקי תכנון ובניה (דין אחד)
(3) ~~[illegible]~~ דרגה נמוכה - ניתן לערער רק ברשות ~~[illegible]~~ ודנה רק בעניינים מנהליים "גדולים", חיקים. יש לציין שלא כל ההגנות
התקבלו ועיקר הסכוה הינה נט שיש בעיות בממחיות של שופטי השלום, ולכן אין לבטל דרגה זו כדרגה שיורית (ואכן
הוסב שעד שהמתווה הינה הדרגה השיורית). עדה זו נוספות לכן שורש אותו הסמכות - וקבע ~~[illegible]~~ שניתן לתת סעד גם
אם אין סמכות עניינית (שאלה של מהותי של הסעד הבאני יתמסמם שכן הוא צריך להיות כמה שיותר מהר כדי שהצד
השני לא יברח, יבריח נכסים וכו') בנוסף נקבע בסעיף שיש לעשות את ~~[illegible]~~ שאלת הסמכות בהזדמנות הראשונה שניתן ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ (במקרה) הן טוענים אפילו בערעור לחוסר סמכות - היום שלא זו לא תתקבל בשלב כה מאוחר. לגבי סמכות מקומית
ישנו את כל פולש שם ניתן לראות שהמשפט אשר שחל לבטל את הזמן ולדון בשאלות הסמכות המקומית בהגדרה
כך [illegible] - גם עניינים שבנוסות ולא רואים והתעכבות (באי דיחוי ~~[illegible]~~ בעניינים - אחת מהוראות זרה ביותר והיעלה שים [illegible]
* ולקיום של שיקבל [illegible] [illegible]

תפחה תביעתו והוא יוכל לדון בה בסדר דין מקוצר

יכול להיות שהרבבתי בין ס' א וב' של השאלה כיון שיש בינהם קרבה ולכן בשמת את תוכן מתייחס אליהם כמקשה אחת

3) א) בכדי לבדוק האם ניתן להגיש תביעה במקרה דנן עפ"י סדר דין מקוצר נעיין בתקנה 202 שסוקרת אילו תביעות ניתן להגיש בסד"מ מקוצר. במקרה שלפנינו ישנם שני סעדים 1) פיצויים מוסכמים המגיעים לפי תוצאה בעקבות הפרה של החוזה 2) פיצויים עיקריים. אם נתייחס לסעד הראשון ניווכח שהוא מתאים לקטגוריה לתביעה בסדר דין מקוצר היות ומדובר בפיצויים מוסכמים - כלומר הסכום כבר קצוב שאין צורך לגשת ולחקור בטיבו. הסכום הוא מכות חוזה שנחתם בינהם ולכן עפ"י סעד (א)(1) ניתן לעורר להגיש תביעה זו בסד"מ מקוצר. יש לציין שלעתים המלומד זוסמן שולל באלה תרופות הפרולדרה - כלומר העובדה שזו תביעה נוחה וקלה לתובע שהנתבע כמעט ולא יכול להתגונן כנגדה (עליו להגיש בקשה ובקשתו לא תמיד כפורה אוטומטית וכד') "תכן" ויש בה בכדי לבטלות את דרישות הסד לתשת התביעה ולהדריך ראיות בכתב גם להפרה (ולא רק לעצם החוזה) ולכן אם לשופט אין ראיות בכתב לגבי ההפרה גם הנטל זו יתחייב לבד. יחד עם זאת גדות דר' סיני היות ויש פה מעין "משחק" שמחד מקשים על התובע ומאידך מקלים על הנתבע להתגונן (משה שקימא נוטר אליה קוצה של צבות היסוד והקניין וכד') עם איזון את כל הענין ומוכן לכוון להגיש ולא לתבוע בסדר דין מקוצר. כל זה ביחס לעניין הפיצויים המוסכמים אבל אין חולק שביחס לסעד השני בדמות פיצוי עיקרי אין שום אפשרות לפנות לסדר דין מקוצר כיון שלטעת אין הוא עומד בדרישות הסד עפ"י ס' 202. כלומר אם נסכם - לפי הסעד הראשון - לפי החוק הישן וודאי שיוכל לתבוע בסד"מ מקוצר, אבל בגלל המלומדים ושיטות השונות יתכן ויהיה קשה בדרישות ... לכן אם לתבוע בסדר דין מקוצר. במקרה וחלק מהתביעה לא מתאימה לסדר דין מקוצר אז את דינו של כל התביעה לעבור להיות נידונה כמו תביעה רגילה. ולכן היות ולפי הנתונים לא נראה (בשלב זה) שמשיקי טוען לגילוי סעדים, אשר על כן לטעמי יוכל הפצתו.

ב) מלכתחילה היה צריך מושיקו לטעון לביזות סעדים עפ"י ס' 45 - אחד העיקרים לעצם קיומו של מבנה זו בקשה ביזול סעדים הינן מאפשרות אשר קיימות על התובע מכח הדין. לפי מהותו בחלק א' רק התשלום בין הפיצויים המוסכמים יכול לידון בסד"מ ולכן לפי החוק וודאי שביתה היה מותר למושיקו פיצול סעדים. כמו אם משיקו היה פונה רק אז היה נגרם השתק עילה (כמו שיש ב 44(ב)) כיון שכבר נכנס תחת ס' 45 - סעד אחד מרבים והיה מקבל השאה מביטוש, יחד עם העובדה שהיתה פה מחיקה של התובענה בסדר הפיצוי העיקרי אז הוא מנוע מלתבוע שכן לא מדובר בשאלה בפ"ד ולא רק מחיקה. עליו להגיש כעת תביעה חדש ולשער שדין בעניין הפיצוי.

10/10

10/10

(6) רשות [illegible] בפני ביהמ"ש את השאלה שמדובר בנכס [illegible] אשר [illegible] בחוק [illegible] של יולה. על

ס' 369 שהרי הסעיף היסודי [illegible] לחוק [illegible] ביהמ"ש צריך [illegible] את הנזק [illegible]

[illegible] כי [illegible] שהרי [illegible] מדובר [illegible] מאוד גבוהה

(בהנחה [illegible] הדבר [illegible]) [illegible] כי על ס' 369 ומכיוון [illegible] בתביעה בסדר

דין מקוצר [illegible] על [illegible] של [illegible] (שכן [illegible] יולה [illegible]

[illegible] בתביעה [illegible] יש [illegible] אין [illegible]) [illegible]

זמן יקר בדיון על [illegible]. [illegible] כי [illegible] מורכבים

[illegible] בחשבון [illegible] : (1) [illegible] (2) [illegible]

[illegible] (3) [illegible] (4) אין [illegible] וכו'.

[illegible] (ניזה שיש לו מסגריה). [illegible]

מציין [illegible] (שם [illegible] ב- 600,000). [illegible] 386

[illegible]

על ס' 384 (ג) [illegible]

[illegible]

[illegible] אחת. ~~[illegible]~~ יש [illegible], אבל [illegible]

[illegible] (שכן [illegible])

[illegible] ~~[illegible]~~
(סעיף 384 (ה))

אולם [illegible]

[illegible] (המסגריה) [illegible]

[illegible]

[illegible] (חנות [illegible] וכו')

12/20

(7) [illegible] ביטוח. [illegible]

[illegible] (מנוח) [illegible]

(לא) [illegible]

אולם [illegible]

[illegible]

[illegible] ביטוח [illegible]

[illegible] ביטוח [illegible]

בס"ד

ולא היה חמה/בעלת קשר לאשמת פיגועים עריכה

כי הדברים אינם רק על-פניו נראה שיש לחמוש בסדג. יצוין שמקרה שכן צה הזה
מנוע לבקורת של הנאשמים כנגד חתני הסך שבסעיף (גזר עונש ועוד), שהרי זה אם נאמר שצא גוי נעס
בסעיף יש כה מצין על ולא משפט - כלומר המעש קיבל כסף שלא כדין. אם-כן צהו סכום כל שאגד
לו להוכחת אותנו ולהראות תמונה מאוד ברורה ובשונה שפנים לתאר ליוסף וכנ"ל הוא לא נכנס להגדרת
הסעיף עשה זה. כלומר מבחינת החוק היש מקרה ולא מדובר בשום קשר חוקי/פוליטי. יצוין יוסף
לחמוש דין דיני על ולא המשפט קבלת ריבית יוכל לחמוש דין סדגא - וצוני אחת מהבעיות שהתעו
הנאשמים כיום צריך כך של סדר דין מקדמי.